

September 2013

Time flies

In liefdevolle herinnering

De zee kolkt onder de tweemaster. Verfijning, precisie en een warme zon verraden een geoefende hand; haast niet te onderscheiden van een echte Oude Meester openbaart zich de tijd in een enkele kleurnuance. Net te modern om oud te kunnen zijn. Hoe schoon om een verstild leven voorbij te zien glijden op de golven van de tijd.

De contouren van de romp van de ark zijn langzaam zichtbaar geworden, vervallen of in staat van reconstructie. Haar stevige ribben bewaren de identiteit van haar maker: een kunstenaar! Schijnbaar te open om zeewaardig haar laatste reis te kunnen aanvaarden. Kwetsbaar: in overgave de dimensie buiten deze tijd te betreden.

En tijdens een opening in de tijd wordt het lijden, dat gepaard gaat met de reconstructie, getroost door een openbaring. Op een stil en sereen moment wordt zichtbaar dat in het verleden het plan is volbracht; de contouren van de vernieuwde ark, haar belijning, haar bedekking hebben haar oorsprong gevonden in het plan van de Maker. De romp kan ook gezien worden als een luit; pure aanbidding, gedragen door de tijd. De ark: conservator van een scala aan vormen en kleuren, platform om vanuit te kunnen leven. Hier de belichaming van een enkeling: de vader.

De lijnen in het schilderij omvatten de huidige tijd, de komende wordt zonder een enkele penne-streek verbeeld. Een kleine opening in de hemel! De oude meester heeft Zijn zaad neergelegd in een volgende generatie. De dochter laat vernieuwd de tijd vliegen. Vader en dochter: soulmates for ever!

En daar in die opening wordt een sprong in de tijd gemaakt, een hand strekt zich uit om over te nemen wat geen mens kan doen: de overgang maken van aarde naar hemel.

Stille aanbidding: time flies.

Tekst: Barbara Visser

- *Piet de Jong, Avondstemming op de oceaan, olieverf op doek, 55 x 65 cm, 2009.*
- *Marianne de Jong, Time flies, olieverf op linnen, 140 x 60 cm, 2013.*